

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง

ที่ รอ ๘๔๙๐๔/

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง

เรื่องเดิม

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดทำโครงการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPAX) โดยจัดให้มีการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง จำนวน ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบริหารงาน บุคคล และกิจการสภา ด้านการบริหารงานการเงินการคลัง ด้านการบริการสาธารณะ และด้าน ธรรมาภิบาล นั้น

ข้อเท็จจริง

ด้านการบริการสาธารณะ หมวดที่ ๔ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมวดย่อยที่ ๒ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีการเผยแพร่ อย่างน้อย ๑ ช่องทาง กองการศึกษา จึงได้จัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยชื่อภูมิปัญญา สาขา เจ้าของภูมิปัญญา จุดเด่นและข้อมูลของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสถานที่ที่ดำเนินการและสามารถติดต่อกับเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้

ระเบียบข้อพิจารณา

เห็นควรเสนอผู้บริหาร เพื่อโปรดพิจารณาการจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางวรชิต อุปปะ)

นักวิชาการศึกษา

(นายวิระพันธ์ อานโหมล์)

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง

- เพื่อโปรดทราบ

(นายนิทกริช ศรีหินกอง)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง

-เพื่อโปรดพิจารณา

(นายสมศักดิ์ ศรีลำไต้)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ (๑) อนุรักษ์ฟื้นฟู และส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และ จัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทย สามารถปรับประยุกต์ หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสม สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคมและธรรมชาติ ได้อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุคทองวิชาการและแผนงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสำรวจ ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้านหรือปราชญ์ท้องถิ่นเพื่อให้ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ ชาวบ้านหรือปราชญ์ท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญ หายไปจากชุมชน

ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิ มีความหมายว่า พื้น ชั้น พื้นเพ

ปัญญา หมายความว่า ความรอบรู้ ความรู้ทั่ว ความฉลาดเกิดแต่การเรียนรู้และคิดภูมิ

มีปัญญา หมายถึง พื้นความรู้ ความสามารถภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความสามารถในการใช้พื้น ความรู้สร้างสรรค์งานเพื่อพัฒนาและดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น

การถ่ายทอดความรู้หรือการสอน หมายถึง บอกวิชาความรู้ให้แสดงเข้าใจโดยวิธีบอกหรือทำให้เห็น เป็นตัวอย่างเพื่อให้รู้ตัวรู้ชั่ว

จากการศึกษาความหมายที่ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการต่าง ๑ ซึ่งครอบคลุมคำว่า ภูมิปัญญา ภูมิปัญญา พื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย สามารถรวบรวมได้ดังนี้

๑) ภูมิปัญญา

คำว่าภูมิปัญญา ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Wisdom ซึ่งมีความหมายว่า ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม และความสามารถในการแก้ไขปัญหาของมนุษย์

สรุปได้ว่า ภูมิปัญญา หมายถึง ความรู้ ความคิด ความสามารถ ที่เป็นผลมาจากการใช้ ความคิดและสติปัญญาในการปรับตัวและดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น เรียนรู้ และสะสมมาเป็นระยะเวลานาน สามารถใช้หรือปรับเปลี่ยนมาสร้าง ประโยชน์และ

สรุปได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง องค์ความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมความรู้และประสบการณ์ของคนในชุมชนหรือท้องถิ่นที่มีการถ่ายทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นจนเป็นวิถีชีวิตมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีความหมายเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาชีวิตของคนในท้องถิ่น

๔) ภูมิปัญญาไทย (Thai Wisdom) เป็นผลของประสบการณ์สั่งสมของคนที่เรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มชนเดียวกันและระหว่างกลุ่มชุมชนหลาย ๆ ชาติพันธุ์ รวมไปถึงโลกทัศน์ที่มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ ภูมิปัญญาเหล่านี้เคยเอื้ออำนวยให้คนไทยแก้ปัญหาได้ดำรงอยู่ และสร้างสรรค์อารยธรรมของเราเองได้อย่างมีดุลยภาพกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในระดับพื้นฐานหรือระดับชาวบ้าน ภูมิปัญญาในแผ่นดินนี้มีได้เกิดขึ้นเป็นเอกเทศแต่มีส่วนแลกเปลี่ยนเลือกเฟ้น และปรับให้ภูมิปัญญาจากอารยธรรมอื่นตลอดมา

สรุปได้ว่า ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถ และทักษะของคนไทยในด้านต่างๆ ที่เกิดจากการสะสม เลือกรร และพัฒนาปรับปรุงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับและได้รับการถ่ายทอดกันมาในสังคม เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันของผู้คนแต่ละยุคแต่ละสมัย

ตารางเปรียบเทียบภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาไทย

ประเภทภูมิปัญญา	ลักษณะที่เหมือนกัน	ลักษณะที่แตกต่างกัน
ภูมิปัญญาท้องถิ่น	เป็นองค์ความรู้ และวิธีการที่นำมาใช้ในการเป็นองค์ความรู้และความสามารถในระดับแก้ปัญหาและการตัดสินใจซึ่งได้สืบทอดและบุคคลหรือระดับท้องถิ่น ซึ่งมีขอบเขตเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน	เป็นองค์ความรู้และความสามารถในระดับบุคคลหรือระดับท้องถิ่น ซึ่งมีขอบเขตจำกัดในแต่ละท้องถิ่น เช่น ภาษาอีสาน ผ้าไหม แกงโตปลา หนังตะลุง เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ฯลฯ
ภูมิปัญญาไทย		เป็นองค์ความรู้และความสามารถโดยส่วนรวม เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ เช่น ภาษาไทย มวยไทย ต้มยำกุ้ง เป็นภูมิปัญญาไทย ฯลฯ

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ภูมิปัญญา เป็นความรู้ ความสามารถ และวิธีการที่กลุ่มชนได้จากประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ในการปรับตัวและดำรงชีพในระบบนิเวศหรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม-วัฒนธรรมที่ได้มีการพัฒนาสืบสานกันมา ภูมิปัญญาชาวบ้าน จึงเป็นความรู้ ความสามารถ และวิธีการปฏิบัติของชาวบ้านที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งได้สืบทอดและเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หากวิธีการนั้นเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น และมีการนำไปปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในชุมชนก็จะเรียกว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่ถ้าได้รับการยอมรับในระดับชาติก็จะขยายกว้างเป็น ภูมิปัญญาไทย

จากความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ๖ ประการ คือ

๑. ความเป็นท้องถิ่นที่มีรากฐานอยู่ในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง
๒. เป็นความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในบุคคล ที่ใช้ความรู้นั้น
๓. มีการถ่ายทอดผ่านการบอกเล่าและถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ไม่ค่อยมีการจดบันทึกไว้เป็นลาย
๔. เป็นความรู้ที่มาจากการลงมือทำและประสบการณ์มากกว่าเป็นความรู้จากทฤษฎี
๕. มีรากฐานในโลกทัศน์ทางศาสนา ความสำคัญด้านจิตวิญญาณและค่านิยมของชุมชนในสังคม
๖. เป็นความรู้ที่มองสรรพสิ่งอย่างองค์รวม ความสมดุลของร่างกายและจิตวิญญาณ และมีความสำคัญในการดำรงชีวิต

ความสำคัญของภูมิปัญญาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภูมิปัญญาไทยพอสรุปได้ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาไทยช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่น

พระมหากษัตริย์ไทยทรงใช้ภูมิปัญญาในการสร้างชาติ สร้างความเป็นปึกแผ่นของประเทศมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย พ่อขุนรามคำแหงมหาราชพระองค์ทรงปกครองประชาชนด้วยพระเมตตา แบบพ่อ ปกครองลูก ผู้ใดประสบความเดือดร้อนก็สามารถตีระฆังแจ้งความเดือดร้อนขอรับพระราชทานความช่วยเหลือทำให้ประชาชนมีความจงรักภักดีต่อพระองค์ ต่อประเทศชาติร่วมกัน สร้างชาติบ้านเมืองจนเจริญรุ่งเรืองได้เป็นปึกแผ่น พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ พระองค์ทรงใช้ภูมิปัญญาสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศทางการเมืองภายในประเทศจนรอดพ้นภัยพิบัติหลายครั้ง ด้านการเกษตรพระองค์ทรงพระราชทานทฤษฎีใหม่ให้แก่พสกนิกร ด้านการเกษตรแบบสมดุลและยั่งยืน พันธุ์สภาพแวดล้อม ยังความสงบร่มเย็นของประชาชนให้กลับคืนมา

๒. สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทย

คนไทยในอดีตมีความสามารถเป็นที่ปรากฏในประวัติศาสตร์จำนวนมาก เป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศ เช่น นายขนมต้ม เป็นนักมวยที่มีฝีมือเก่งในการใช้อาวุธทุกส่วน ทุกท่าแม่ไม้มวยไทยสามารถชกมวยไทยจนชนะพม่าได้ถึงเก้าคนสิบคนในคราวเดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันมวยไทยถือเป็นภูมิปัญญาด้านศิลปะการป้องกันตัวชั้นเยี่ยม นอกจากนี้ยังมีภูมิปัญญาด้านอาหาร อาหารไทยเป็นอาหารที่มีความหลากหลายในรสชาติทั้งอาหารคาวหวาน ปรุงง่าย รสอร่อยถูกปากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พืชที่ใช้ปรุงอาหารส่วนใหญ่เป็นพืชสมุนไพรที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น และราคาถูก พืชที่ใช้เป็นส่วนประกอบที่เป็นพืชสมุนไพร เช่น ตะไคร้ ขิง ข่า กระชาย ใบมะกรูด ใบโหระพา ใบกะเพรา เป็นต้น

๓. ความสามารถปรับปรุง ประยุกต์หลักคำสอนทางศาสนา ใช้กับวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม

คนไทยยอมรับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ โดยนำหลักธรรมคำสอนทางศาสนาไปปรับใช้ในวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม ทำให้คนไทยเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประณีตระอบม รักสงบ ใจเย็น มีความอดทนให้อภัยแก่ผู้สำนึกผิด ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายปกติสุข ทำให้คนในชุมชนพึ่งพากันได้ ทั้งหมดนี้สืบเนื่องจากหลักธรรมคำสอนพระพุทธศาสนา เป็นการใช้ภูมิปัญญาในการประยุกต์พระพุทธศาสนาเข้ากับชีวิตประจำวัน

๔. สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคมและธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน

ภูมิปัญญาไทยมีความเด่นชัดในการยอมรับนับถือและให้ความสำคัญแก่คน สังคม และธรรมชาติอย่างยิ่ง มีเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนมากมาย เช่น ประเพณีสิบสองเดือน เป็นการแสดงความเคารพและขอพร เป็นวันแห่งครอบครัว เครือญาติพี่น้องได้พบปะกันด้วยความอบอุ่น ส่วนประเพณีลอยกระทง คุณค่าอยู่ที่การบูชาและเคารพบุญคุณของน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคน พืช และสัตว์ ซึ่งใช้น้ำทั้งการบริโภคและอุปโภค ในการรักษาป่าให้ต้นน้ำลำธาร ได้ประยุกต์ให้มีประเพณีการบวชป่า ให้เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมยังความอุดมสมบูรณ์แก่ต้นน้ำลำธารพลิกฟื้นกลับคืนมาได้ อาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลักของคนความสมดุลของคน สังคมและธรรมชาติ โดยทำแต่น้อยพออยู่พอกิน เมื่อเหลือก็แจกญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านใกล้เคียง นอกจากนี้ยังนำไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งของอย่างอื่นที่ตนไม่มี เมื่อเหลือใช้จริง ๆ จึงจะขาย อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเกษตรแบบ "กิน-แจก-แลก-ขาย" ทำให้คนในสังคมได้ช่วยเหลือเกื้อกูลแบ่งปันกัน เคารพนับถือกัน เป็นญาติกันทั้งหมู่บ้าน จึงอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีสัมพันธ์กันแนบแน่น ธรรมชาติไม่ถูกทำลายไปมากเนื่องจากทำพออยู่พอกิน ไม่โลภ และทำลายมากเหมือนปัจจุบัน ถือเป็นภูมิปัญญาที่สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคมและธรรมชาติให้อยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

๕. เปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามยุคสมัย

แม้กาลเวลาจะเปลี่ยนไปอย่างไร ความรู้สมัยใหม่จะหลั่งเข้ามามาก แต่ภูมิปัญญาไทยก็สามารถปรับเปลี่ยนได้เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น การรู้จักนำเครื่องยนต์มาติดตั้งกับเรือใบพัดเป็นหางสามารถวิ่งได้เร็วขึ้นเรียกว่า "เรือหางยาว" การรู้จักทำการเกษตรแบบผสมผสานพลิกฟื้นธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์คืนแทนสภาพป่าที่ถูกตัดทำลายไป การรู้จักใช้ภูมิปัญญาออมเงินสะสมทุนตามแบบสมัยใหม่ให้สมาชิกกู้ยืมปลอดหนี้สิน และจัดสวัสดิการแก่สมาชิกจนชุมชนมีความมั่นคง เข้มแข็ง สามารถช่วยตนเองได้หลายร้อยหมู่บ้านทั่วประเทศ และการสร้าง "อุทยา" ขึ้นเป็นปะการังเทียม ให้ปลาอาศัยวางไข่แพร่พันธุ์และเจริญเติบโตขยายจำนวนมากดังเดิม ถือเป็นภูมิปัญญาปรับปรุงประยุกต์ใช้ได้ตามยุคตามสมัย

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สาขาช่างฝีมือ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาชาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นายจันทิ อินทะพร	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ช่างแกะสลักไม้	
๒.	นายเลื่อน ดีภูงา	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	เครื่องจักสาน	
๓.	นายหนูเลื่อน เชื้อจัน	หมู่ที่ ๓ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	เครื่องจักสาน	
๔.	นายบุญโฮม เลิศศรี	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ช่างแกะสลักไม้	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สาขาแพทย์แผนไทย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาชาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นางพวงจันทร์ คำสระคู	หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	นวดแผนไทย	
๒.	นางยุพาพร จุนวิเศษ	หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	นวดแผนไทย	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สาขาศิลปะการแสดง

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาชาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นายประดิษฐ์ คำอ่อนศรี	หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ดนตรีพื้นบ้าน	
๒.	นายบุญมา ทำจันทา	หมู่ที่ ๒ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	หมอลำ(ดนตรีพื้นบ้าน)	
๓.	นายธนพล ชมภูไชย	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	หมอลำ(ดนตรีพื้นบ้าน)	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สาขามนุษยศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาชาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นายบรรจบ วงศ์สอน	หมู่ที่ ๓ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของหมู่บ้าน	
๒.	นายหนูเดช ชมภูไชย	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของหมู่บ้าน	
๓.	นายสุบิน เสาศิริ	หมู่ที่ ๔ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของหมู่บ้าน	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
 องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
 สำนักงานพัฒนาการและหรือผู้ทำคุณประโยชน์ทางวัฒนธรรม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นายบุญมี โสณาเที่ยง	หมู่ที่ ๔ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	หมอสู้ขวัญ	
๒.	นายสมศรี ไชยวงศ์	หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ผู้นำพิธีการทางศาสนา	
๓.	นายมังกร จันทร์เพชร	หมู่ที่ ๖ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	๑.ผู้นำพิธีการทางศาสนา ๒.หมอสู้ขวัญ	
๔.	นายสวัสดิ์ ศรีภูงา	หมู่ที่ ๗ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	๑.ผู้นำพิธีการทางศาสนา ๒.หมอสู้ขวัญ	
๕.	นายจิต วรรณโน	หมู่ที่ ๘ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ผู้นำพิธีการทางศาสนา	
๖.	นายผัน โสหินกอง	หมู่ที่ ๒ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	๑.ผู้นำพิธีการทางศาสนา ๒.หมอสู้ขวัญ	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุรธรรมภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สาขาภูมิปัญญาชาวบ้าน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	กิจกรรมปรัชญาชาวบ้าน	หมายเหตุ
๑.	นายสวาด สีตามา	หมู่ที่ ๘ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุรธรรมภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	๑.เทศน์ ๒.บรรยายธรรม	
๒.	นายชาย แก้วงูา	หมู่ที่ ๒ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุรธรรมภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	การจัดทำกระทงบายศรีสู่ขวัญ	
๓.	นายวิเชียร ศรีสนาม	หมู่ที่ ๖ ตำบลเมืองทุ่ง อำเภอสุรธรรมภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	การทำเครื่องดักสัตว์	

คณะกรรมการจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลเมืองทุ่ง

๑. นายสวาท คำสระคู	ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
๒. นายสมหมาย โสน้ำเที่ยง	รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
๓. นายอำนวย ศรีภูงา	รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
๔. นายไพบูลย์ ศรีสระคู	กรรมการ
๕. นายสมหวาด ศรีดามา	กรรมการ
๖. นายสมศรี ไชยวงศ์	กรรมการ
๗. นายสมเกียรติ บุญชาย	กรรมการ
๘. นายสาคร ลาสองชั้น	กรรมการ
๙. นายทองใบ พิมพ์ชุมเหล็ก	กรรมการ
๑๐. นายวาลย์ ลาสองชั้น	กรรมการ
๑๑. นายเลื่อน ดีภูงา	กรรมการ
๑๒. นายเวชยันต์ อารีเอื้อ	กรรมการ
๑๓. นางวลัยลักษณ์ ชินโน	กรรมการ
๑๔. นางภัทรา ม่วงมนตรี	กรรมการ
๑๕. นายสุนทร จินดาหนา	กรรมการ
๑๖. นายพิระพัฒน์ สงฆ์พระ	ผู้ช่วยเหรัญญิก
๑๗. นายนัทรกริช ศรีหินกอง	นายทะเบียน
๑๘. นายปริญญา ลาสอน	ผู้ช่วยนายทะเบียน
๑๙. นายวิระพันธ์ อานไมล์	เลขาธิการสภาวัฒนธรรม
๒๐. นางวรชิต อุปปะ	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรม

๒ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายอำนวย ศรีภูงา	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. นายประจวบ บุตดาวัน	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. นายสุนีย์ พรหมสุวารี	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. นายบุญมี แสงสว่าง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. นายสมหมาย ศรีน้ำคำ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. นายสุพรรณ ทองดี	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. นายบุญ แก้วพลงาน	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นายสำรอง พลาผล	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. นายพจน์ ทวีพจน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ